

Adembenemende perfectie in films van Min Oh

Min Oh, *The Suite*

Kunstruimte van De Nederlandsche Bank, Westeinde 1, Amsterdam. Bezichtiging alleen op afspraak, via tel-nr. 020-5242183. Legitimatie verplicht. T/m 25 okt.

●●●●○

Min Oh was een van de meest in het oog springende deelnemers aan de laatste Open Dagen van de Rijksacademie. De Koreaanse is op relatief late leeftijd – 37 – aangenomen op de academie. Eerder volgde ze een opleiding tot pianiste en studeerde ze grafisch ontwerpen aan Yale University. Het is een understatement om Ohs werk precies te noemen. Alles in haar video's, en ook de daarbij behorende nieuwe performance die ze nu in de tentoonstellingsruimte van De Nederlandsche Bank in Amsterdam laat zien, is tot op de vierkante millimeter uitgepuzzeld en beredeneerd. Elke seconde van elk beeld is van een verbluffende schoonheid. Nooit gedacht dat een aardewerken kopje zo kon stralen, nooit geweten dat een lichtblauwe blouse op een witte rok zo subliem sexy kan zijn. Zelfs de tentoonstellingsruimte om de videowerken heen is door de kunstenaar tot in de puntjes onder handen genomen.

De schermen waarop de films worden gebeamd zijn niet vier, maar vijf lagen wit geschilderd. Op een diagonaal staan hagelwitte krukjes strak in het gelid. En de danseres die in het nieuwste werk *Suite* haar been krampachtig strekt terwijl ze zich in slowmotion een weg baant over een imaginaire hindernisbaan, wordt met argusogen door de kunstenaar gevolgd.

Ohs werk is zo perfectionistisch dat het je haast de adem beneemt. Hoeveel schoonheid kan een mens verdragen?

Gelukkig gaat Min Ohs werk niet alleen daarover. Net als in de speelfilm *A Single Man* – het tot in de finesses gestileerde regiedebuut van modeontwerper Tom Ford uit 2009 – loert er bij Min Oh iets hartverscheurends op de achtergrond. Het blonde nimfje dat in de vier minuten durende film *Daughter* (2011) ronddooft in een universum van papieren knipsels, rammelende kopjes, schoteltjes, en speelgerei dat bestaat uit een eenvoudig elastiek, heeft een donkere zweem achter haar ogen.

Daughter is een sprookje over eenzaamheid en hoe die eenzaamheid te beteugelen in een universum waar altijd iemand toekijkt. Dat gaat veel verder dan schoonheid alleen.

Lucette ter Borg

Still uit *Suite* video-performance van Min Oh

